

Blaník

71. číslo

leden 2011

Střediskový
turnaj

*Utahové na
Derwen Cupu*

*Anketa:
Oddílové
zpívání*

Milý čtenáři,

právě dostáváš do ruky první číslo časopisu Blaník v roce 2011. Rád bych využil této příležitosti a trochu se ohlédl za uplynulým rokem.

Tento rok proběhla a v roce 2011 ještě stále probíhat bude várka sněmů na různých úrovních Junáka. Na Blanickém sněmu bylo zvoleno nové vedení střediska, stejně jako na sněmu okresním nové vedení okresu. Na Praze 4 se ujal „vlády“ po půlročních prázdninách dlouholetý vůdce Blaníku – Rocky. Ale nechci mluvit pouze o již proběhlých sněmech, ale i o těch, které teprve přijdou. Je to Pražský sněm, týkající se z Blaníku docela hodně lidí a valný sněm, který se týká pouze pár z nás. Nebojte se zúčastnit Pražského sněmu, protože každý z vás má možnost právě tímto způsobem zasáhnout do událostí, které se v Junáku dějí.

Blaník je největším střediskem v České republice. Ale největšími a jistě ani nejlepšími bychom se nestali bez pomoci každého z vás, co čtete tento časopis, každého, kdo Blaníku obětoval alespoň chvíli svého života. Blaník by nemohl žít sám o sobě. Jeho pevný základ tvoří oddíly, jejich vedení, které dává každou chvíli možnost skoro čtyřem stovkám dětí strávit svůj volný čas smysluplně, v partě dětí, mezi kamarády. Každý z patnácti oddílů je něčím výjimečný. Každý z těchto oddílů přispívá Blaníku trochu jinak a přesto hodně. Díky Černému šípů, Dobromyslu, Havranům, Inkům, Keye, Kunraticím, Mayům, Modrému klíči, Orlům, Protěži, Říčanům, Scarabeu, Statečným srdcím a Utahům za to, že jsou oddíly, které fungují v rámci Blaníku, a že mají chuť a energii ho posouvat dál.

Velký a neopomenutelný dík patří všem, kteří se aktivně účastnili organizace některé z Blanických akcí. Ať se jedná o Křížovou cestu na Petříně, Blanické hry ve stylu pirátů, čekatelský kurz Řemřích, střediskový sraz vedoucích, výročí Blaníku, Výsadek nebo střediskový sraz. Odměnou za vynaložené úsilí jim je právě účast dětí z oddílů – nebojte se tedy děti motivovat k účasti na střediskových akcích, ať si nejsme ve středisku cizí.

A co říci závěrem? Hodně sil do nového roku 2011, ať se vám daří v osobním, školním, pracovním, ale i skautském životě. Hodně energie do práce s dětmi, mnohonásobně se vám vrátí a ten pocit je potom nádherný. Pokud máte dojem, že by se středisko mělo zabývat ještě něčím jiným než doposud nebo byste měli jiný postřeh, nebojte se psát na můj mail – fait.jiri@gmail.com – všechny zprávy si rád přečtu a budu reagovat.

- George -

OBSAH

SEZNAMOVÁNÍ

Who is Who? Minitú	4
Anketa: oddílové zpívání	6

INSPIRACE

Derwen Cup	9
------------	---

PROBĚHLÉ AKCE

Výsadek	11
Střediskový turnaj	14
Filmová noc	16
Polibek múzy	17
Postavme školu v Africe	18
Další proběhlé akce	19

UŽITEČNOSTI

Zdravověda	20
Okénko pro roving	22
Okénko výchovného zpravodaje	24
Blanická konference	26
Telegraficky	27

Minitú: „Naše středisko je veliké a otevřené“

Milý Blaníku,

jmenuji se Markéta Vachulová, ale ve středisku mě většina zná jako Minitú, což mě těší, protože mám svou přezdívku ráda. Mimo-chodem, znamená to mini - Vinnetou. Proč mini, to ví každý, kdo se na mě podívá, a Vinnetou, to byl můj dlouholetý hrdina a idol. Přesto, že jsem "mini", je mi už 22 let a jsem ve třetím ročníku na Pedagogické fakultě, kde se učím, jak být dobrou paní učitelkou na prvním stupni. Na tuhle školu jsem šla proto, že chci učit a práce s dětmi je asi mým největším koníčkem. Mimo to ráda tančím klasicky i orientálně, sportuji a výtvarním nejružnějšími technikami. Co mě baví, ale neumím to, je například zpívání, čehož si můžete povšimnout, když si vedle mě stoupnete na střediskovce při hymně. ☺

Kdy a kde začala tvoje skautská kariéra?

O tom vždycky vypráví moje máma. Začala totiž v Holostřevěch v roce 1989. Byli jsme tam s rodinou tábořit v týpí a bydleli jsme jako obvykle kousek vedle tábora Statečných srdcí. Bylo mi osm měsíců a máma mě tam prý oddíl „zaslíbila“. Řekla vedoucím, že k nim budu chodit, až vyrostu. No a svůj slib také později rodiče splnili. A tak jsem začala chodit do družinky Červenek, kterou vedla Sůša a Amálka.

Holostřevy 1989

Jak jsi se dostala k šéfování středisku?

Vlastně ani nevím. Snažila jsem se „šéfovat“ Statečná srdce a tak jsem se dostala blíž ke středisku. No a pak se mě Rocky a další ptali, jak to vidím dál, jestli chci ve středisku něco dělat, a já řekla, že asi jo. Potom už mě oslovil George, jestli bych šla do užšího týmu vedení. Souhlasila jsem a pak nakonec vzala i funkci zástupce.

*S Červenkami na předání
vedení v září 2010*

Jaká je spolupráce s Georgem?

Dobrá. Jsem spokojená. ☺ Myslím, že to chce dost času, než se sehraji lidi, kteří spolu předtím vlastně nic nedělali, což my jsme, tak, aby byli opravdu maximálně výkonní a tvořili opravdový tým. Ale v Blaníku to není tak těžké, protože máme všichni podobné naladění a také cíle.

*Jako prasátko z medvídku Pú,
Jarky 2006*

Co už jste od června stihli udělat?

Osobně jsem ráda, že se nám podařilo tak narychlo uskutečnit oslavu 80/20 výročí, která se podle ohlasů snad i líbila. Byla by škoda tak velké výročí neoslat a také se jako středisko trochu neukázat. No a jinak jsme se snad trochu lépe zorientovali v tom, co vedení střediska vlastně obnáší, a seznámili se i s lidmi na okrese Praha 4. George a další teď pracují na prodloužení smlouvy krčských kluboven a také postupném dokončení modřanských kluboven. Pro mě je hodně důležité seznamovat se ve středisku kromě vedoucích oddílů i s rovery a dalšími lidmi.

Jak se angažuješ na Řemřichu?

Řemřich je pro mě srdeční záležitost. Byla jsem účastnicí prvního ročníku, který byl nejlepší (shodují se všichni jeho účastníci ☺). Řemřich mě přitáhl ke středisku a hodně mi pomohl při vedení oddílu. Vždycky jsem se ho chtěla účastnit dál a dostat se do týmu ať už bych měla dělat cokoli. Zatím jsem v tzv. hracím týmu, který chystá vše potřebné mimo přednášek. Do budoucna ještě nemám ve své pozici úplně jasno, ale zůstat u Řemřichu rozhodně chci. Z pozice vedení střediska je ale také velkým úkolem doplnit tým novými tvářemi a přitom podpořit Řemřich, aby byl dále tak kvalitní, jak podle mě je.

S družinkou Lišverek, kterou Minitú šest let vedla, na táboře 2010

Co na středisku oceňuješ a co podle tebe naopak není ideální?

Nejvíce asi oceňuji atmosféru, kterou ve středisku vnímám. Naše středisko je velké a otevřené. Mám pocit, že tu každý může být takový, jaký chce. Má možnost dělat věci tak, jak si myslí, že jsou správně, a je podporován v tom, aby v tom byl co nejlepší. Alespoň já jsem to tak vždy vnímala. A co není ideální? Při rozdílech, které mezi oddíly existují, se ne vždy daří dobrá spolupráce. A dále vnímám problém v tom, že někteří lidé ve středisku dělají více, než je v jejich silách a jiní se zase k aktivitě nedostanou.

Myslíš, že se to daří zlepšovat?

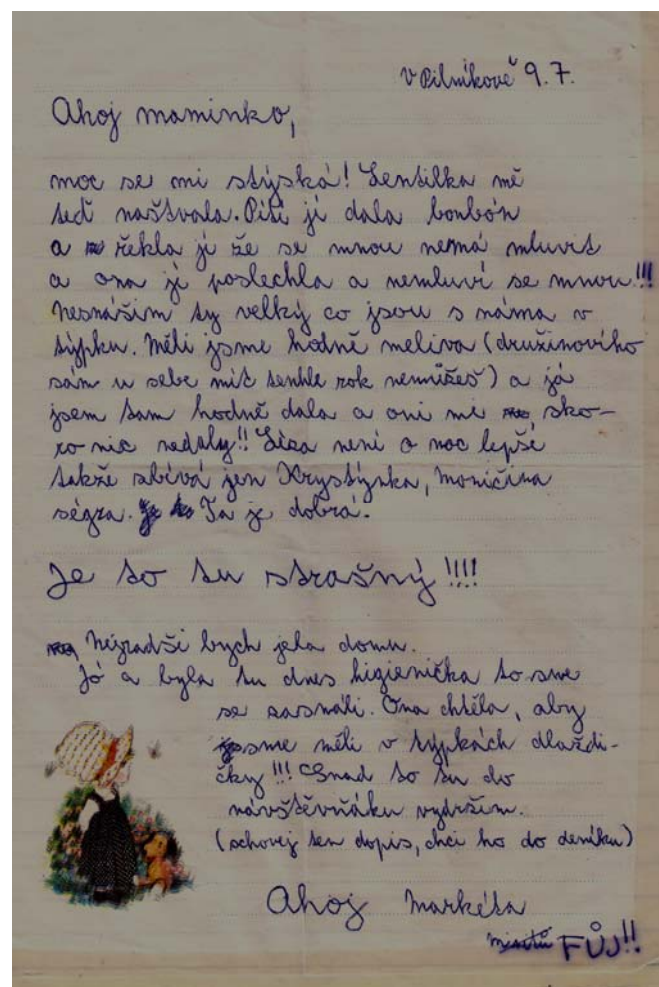
Upřímně řečeno nevím, jsou to tak komplexní a dlouhodobé věci, že se nedá říci, že už je to ok. Ale myslím, že stejně jako minulé vedení střediska se snažíme na co nejlepší spolupráci a využití všech šikovných lidí ve středisku

pracovat. Je to ale těžké, protože z jedné střediskovky za měsíc, kam chodí jen zlomek lidí ze střediska, se těžko poznává, koho by co bavilo a kdo má jaké nadání.

Jaké plány v tomto roce máš?

Osobně nemám v tomto roce příliš velké plány, protože odjíždím na Erasmus do Louvain-la-Neuve poblíž Bruselu, kde budu od ledna do dubna studovat. Ale přesto. Těším se na práci na Řemřichu, na který se z Belgie vrátím. Také doufám, že se nám podaří udělat dobrou reklamu závodu skautů a skautek, který bude pořádat středisko Modřany a který bude podle mě stát za to, aby se ho Blaník zúčastnil. No a pak už přijdou tábory a s nimi snad dobré počasí bez katastrof a pro mě třeba možnost se na nějaký tábor podívat!

- Minitú -

„Dopis z tábora 1999 – vypadá dost depresivně, ale dneska mám všechny jmenované lidi moc ráda. ☺ Každý má holt někdy krizi svého skautského já! ☺“

Anketa: oddílové zpívání

V anketě odpovídaly oddíly na následující otázky:

1.
Jaké písničky v oddíle zpíváte?
2.
Máte nějaké oddílové (také třeba táborové) zpěvníky?
3.
Máte nějakou oddílovou hymnu? Pokud ano, uveďte prosím název a ukázkou – např. jednu sloku.
4.
Zpíváte v oddíle junáckou hymnu? Pokud ano, při jakých příležitostech?
5.
Nějaká specialita stran zpívání ve vašem oddíle?

ČERNÝ ŠÍP

1.
Máme spoustu písniček, střídají se často po generacích, ale některé se drží stále a stále. Z oddílových songů v poslední době rádi zpíváme „Měla jsem já pejska“. Skvělá z Oikosu, skvělého vůdcovského kurzu pro týmy!
2.
Dřív jsme měli, teď zase nový robíme. Tak snad se povede a budeme zpívat.
3.
Zpíváme Junáckou hymnu, ale asi tak 3x rychleji. Což vedlo kvtipné situaci na Svojsíkáči, kdy jsme skončili o minutu dřív. Ale Junácká hymna není pro funus!

4.
Jo, zpíváme. Ráno při nástupu, při slavnostním táboráku na konci a když je nám zle – ne, to už kecám. ☺
5.
Ke zpívání to má táááákhle daleko. Hlavně vlčata vyjou. ☺

DOBROMYSL

1.
Všelijaké „božské“ i normální.
2.
Ano, používáme Hlahol 1 a 2 a potom máme i náš vlastní zpěvník s dalšími písničkami.
3.
Ne.
4.
Ano – na táboře při nástupu a při slibovém ohni.

PROTĚŽ

Jasně, že v oddíle zpíváme! ☺ Dokonce by se dalo i říci, že tak trochu tradičně – díky Jupijou.

Hraní u nás v oddíle stojí většinou na tom, kdo hraje na kytaru a s ním se mění i repertoár - co chce hrát, co umí, co zazpívá a tak dál. Za starých časů jsme sjížděli samozřejmě Hlahol. To byl základ naší hudební produkce a podle umu kytaristy se hrály všemožné pecky. Buď tříakordové, které všichni znali nazpaměť, nebo pak se stoupajícími dovednostmi hráče i písničky složitější a míň ohrané. (U nich je ale problém, že čím jsou songy míň ohrané, tím bývají i složitější na zpěv.) No a tak vznikaly i takové výběry, kterým se říkalo např. "Mílovky" - podle Míly, který je hrával. Hlahol byl ale stále takový základ. Nicméně doba jde dál, my s ní a Hlahol? Ten neobstál.

Ted' máme oddílový zpěvník, který si děláme na míru. Tzn. jsou v něm věci, které máme rádi, poslední hity, které jsme schopni zahrát, výběr starých pecek nasbíraných v průběhu let i nějaké písně, co se zpívaly třeba na Jupijou a tak. A bych byl konkrétnější, tak tam máme písně od Trabandu (Tichý muž, Milovaný syn...), Dreamer od Ozzyho Osbourny, nějakou tu polku (hit letošního tábora Co jste hasiči ☺, dál frčela třeba píseň Veselej panáček od skupiny Původní Bureš, Something Stupid od Sinatry, pak písně z předchozího oddílového zpěvníku a taky jsme letos měli poprvé křesťanský zpěvník – k modlitbám. Většinou s písněmi chval od Řeřábka a i jiných.

No, už jsem toho napsal asi příliš, takže krátce: Oddílovou hymnu nevedeme a Junáckou hymnu zpíváme od letoška na ranním nástupu při vztyčování vlajky. Večer pak státní. Jo a ještě máme takovou anomálii, že k naší večerce patří po brumendo sloce na „hmmmm“ dovětek „dobrou noc, dobrou noc, dobrou noc“. Možná nám to jednou někomu na konci střediskovky „u-lítne“. Tak se tomu pak nedivte a vězte, vo co go! ☺

2.

Máme zpěvníky vydané při příležitosti tábora v Malontech v roce 1999 a v současné době (po jedenácti letech ☺) pracujeme na aktualizaci a doplnění spousty nově naučených a zavedených písniček do uceleného elegantního nového vydání pro nadcházející tábor.

3.

Za oddílovou hymnu lze považovat „Eldorado“, které zpíváme při slavnostních příležitostech, například při zahajování táborových ohňů. „Jít a hledat Eldorado, zbavené vši bídy člověčí; jít a hledat Eldorado, kde je láska, mír a bezpečí...“

4.

S junáckou hymnou to příliš nehrotíme...

5.

Možná jen to, že kluci velice rádi začínají jen tak sami od sebe sborově zpívat různé písničky, do kterých vkládají vlastní texty o svých vedoucích, a to nejlépe zrovna v okamžiku, kdy kolem prochází cizí lidi. Doufáme, že je to v určitou chvíli s přibývajícím věkem omrzí a doufáme, že tato chvíle nastane co nejdříve. ☺

KUNRATICE

Popravdě řečeno jsme takovej dost nezpívací oddíl, takže asi jediná otázka, na kterou můžeme odpovědět, je ta o Junácké hymně, kterou zpíváme na táboře vždy při nástupu.

STATEČNÁ SRDCE

1.

Zpíváme spoustu písniček, některé tradičně již mnoho let, ale také každý rok přibývají nové. Máme rády romské písničky, Plíhala, Nohavicu, Ebony, Ginevru, ale i spoustu dalších autorů.

MAYOVÉ a UTAHOVÉ

1.

Zpíváme především na táboře a na jarních prázdninách, kluci zpívají hodně rádi, hlavně Slabocha Bena a Hrobaře, ale i spoustu dalších starých oddílových songů... Vzhledem k jejich věku je pochopitelné, že se jim daří zpívat o několik oktáv výše než vedoucím.

2.

Každý rok máme táborový zpěvníček s jednou písničkou na téměř každý táborový den. Z těchto zpěvníčků se pak vlastně skládá zpěvník oddílu za poslední léta, ale každý člen má i svůj vlastní zpěvník, který si sám píše.

3.

Květiny. „V rukou máme květiny, čekáme hodiny a padá déšť...“ (Ani byste nevěřili, jak často nám ten text na táboře sedí... ☺)

4.

Dříve jsme ji nezpívaly, poslední roky před slavnostním táborákem.

5.

Zpíváme hodně a rády. ☺ V repertoáru máme tradičně hodně romských písní. Nové táborové písně se učíme formou každoroční táborové soutěže „Žabí vzdechy“, která probíhá ke konci tábora. Jednotlivé družinky si losují táborové písničky a soutěží nejen v tom, jak se naučily jejich slova, ale také zda se samy doprovodí na nástroje a vymyslí neotřelé aranžmá.

SCARABEUS

1.

Výběr nemáme nijak omezený, zpíváme vše, co se nám líbí – a to hlavně na táboře.

2.

Žádné speciální zpěvníky nemáme, nejvíce používáme Hlahol.

3.

Nemáme...

4.

Zpíváme, na táboře každý den při ranním nástupu a u slibového ohně.

5.

Každý rok zpíváme vánoční koledy v domově důchodců. ☺

MODRÝ KLÍČ

1.

Zpíváme písně lidové, skautské, umělé, písně náboženské a spirituály – hlavně podle toho, kdo zrovna hraje na kytaru. ☺

2.

Zpěvníky máme, jeden velký ze srpna 1998 a ještě několik menších, mladších.

3.

Oddílovou hymnu nemáme, ale čas od času si oblíbíme nějakou písničku, která se pak zpívá pořád dokola, dokud ji zas nenahradí nějaká jiná.

4.

Junáckou hymnu zpíváme na začátku oddílovek a výprav, na začátku táborového dne a při slavnostních chvílích jako jsou speciálních schůzky a především táborový oheň.

ŘÍČANY

1.

Nejčastěji z Hlaholu, Já písniček; ke mši či zakončení dne z Hosany.

2.

Bohužel nemáme.

3.

Nemáme.

4.

Ano, při ranním nástupu na táboře, kdy se vztyčuje státní vlajka.

5.

Zpíváme vždy před jídlem. Se světluškama jsme zpívaly každou družinovku jednu písničku – postupně si každá buď nějakou písničku přála nebo nás novou naučila. Vždy jsme ji doprovázely, na co se dalo (vařečky, poklice, atd.).

Utahové na Derwen Cupu

Bylo 20. února 2010. Na základní škole Angel se sešlo 8 družstev: Utahové, Modří, Zelení, Žlutí, Jeleni, Racci, Světlušky a vlčata D a Netopýři. Navzdory takovému počtu týmů se ve skutečnosti tohoto florbalového turnaje v kategorii vlčata zúčastnilo jen 5 oddílů. Bohužel lidská paměť má mezery, a tak vám mohu říct jen to, že Zelení, Žlutí a Modří patřili do jednoho z nich.

Atmosféra by se dala krájet. Po nástupu v 1. tělocvičně se začalo hrát. Byli jsme rozděleni do dvou skupin – A a B. Nutno podotknout, že kvalita rozhodčích se zásadně zlepšila. Po loňském roce, kdy jednoho obránce přetáhl útočník hokejkou (omylem) a nikdo to nepískal, to bylo opravdu milé překvapení. Zápasy byly skvělé. Všechny týmy předvedly bojovnou a hlavně poctivou hru (drobné přestupky samozřejmě nepočítám).

Do semifinále nakonec postoupili ze skupiny A Utahové a Zelení a ze skupiny B Jeleni a Světlušky a vlčata D. Ti se nakonec utkali v napínavém finálovém zápase s Utahy, kteří je porazili ve vyrovnané hře 3:2.

Na vyhlášení výsledků panovala příjemná atmosféra. Alespoň z pohledu vítězů, kteří se postarali i o zábavu, když jejich brankář utekl z tělocvičny i s hlavní cenou, skvělým ananasovým dortem.

Turnaj se nám moc líbil a všichni se těšíme na další setkání v roce 2011.

Pokud se chcete také zúčastnit, doporučuji zpětnou vazbu na Derwen Cup 2010, kterou stejně jako mnoho dalších zajímavých informací najdete zde –

<http://cup.derwen.info/>.

- Bobeš, Utahové -

DERWEN CUP 2011

Skautský florbalový turnaj pořádaný 5. střediskem Modřany

Termín a místo konání:

So 5. a Ne 6. března 2011

Základní a mateřská škola ANGEL v Praze 12, Angelovova 3183, Praha 4 – Modřany

Týmy

Turnaj je plánován pro tři věkové kategorie:

Sobota

Vlčata & Světlušky Do 11 let včetně

Skauti & Skautky Do 17 let včetně

Neděle

RS & RS & V & V Od 12 do 69 let včetně

Oddíl může postavit do každé kategorie i více týmů, ale během celého turnaje dané kategorie nesmí být žádný z hráčů střídán mezi týmy. Výjimky ze závažných důvodů musí schválit disciplinární komise. Poměr pohlaví v týmech není stanoven. Tým může mít od čtyř do osmi hráčů. Každý tým musí mít určeného kapitána. (Pořadatelé si vyhrazují právo na změny v kategoriích podle počtu přihlášených týmů.)

Předběžné přihlášky jsou přijímány do 17. 1. 2011

*A jak se Utahové k Derwen Cupu dostali?***Derwen Cup 2003 očima Ježka
(vedoucího nyníšších utažských vedoucích)**

Když jsem poprvé zběžně prošel mail, který mi poslal bratr vůdce střediska Rocky, pomyslel jsem si, že se jedná zřejmě o nějakou fantasy akci – pravděpodobně s trpaslíky (ani nevím proč) a že se tím asi ani nebudeme při našich vůdcovských schůzích zabývat. Samozřejmě jsem zapomněl, že je řeč o florballovém turnaji pořádaném střediskem Derwen v kategoriích skaut a rover, na který jsem nás již dávno přihlásil na střediskové radě, která se konala dlouho předtím.

V den konání turnaje, 23. března 2003, jsme s bratrem vůdcem Swisthem dorazili kolem 11. hodiny do komplexu tělocvičen základní školy v Angelovově ulici. Péči o oddíl jsme předali již několik týdnů předem zkušenému roveru našeho oddílu Martinovi, který ochotně takto zúročil dovednosti získané profesionálním výcvikem ve zmiňované hře, náš oddílový tým dovedl na dosah stupínku vítězství naprosto vzorně a my jsme díky tomu mohli plnými doušky nasávat atmosféru mezistřediskové skautské akce.

Proti mému očekávání jsem potkal za celou dobu pouze dvě osoby ve skautském kroji (o to však důstojnější). Vůbec musím přiznat, že na mě naprostá většina účastníků dělala dobrý dojem. Toto možná zní nepatřičně, ale

po mých řídkých zkušenostech a setkáních se skauty mimo naše středisko, jsem si víceméně vyděmonizoval škatulky, do kterých lze všechny ostatní skauty zařadit. Do první škatulky patří vůdcové nad 60 let, většinou vůdcové středisek, nezřídka oddílů a poměrně často více či méně uznávaných lektorů čekatelských nebo vůdcovských kurzů... tím nechci rozhodně hanobit všechny, je mezi nimi dost lidí, kterých si vážím velice.

Ale abych se vrátil k tématu. Byl jsem překvapen, s jakou solidností a ctí se bojovalo na dvou kolbištích velice zarputile. Když jsem si v duchu srovnal škálu použitých slov a zároků z Farní ligy, jejímž jsem členem, s náladou zde, musel jsem před našimi bratry skauty v duchu smeknout klobouk (svůj skautský jsem neměl při sobě).

Zkrátka byla to pro nás velmi zajímavá zkušenost. Díky velikosti a integrovanosti našeho střediska většinou necítíme potřebu se s někým dalším v rámci našeho hnutí setkávat. Možná je to škoda, ale na druhou stranu by to dle mého názoru nemělo jít na úkor integrace vnitrostřediskové, nebo dokonce vnitrooddílové.

Na každý pád se však nějaké další větší skautské akce rád zúčastním.

- Ježek, Mayové -

Výsadek 2010: pohled první

„Bagno. Dov'e il distribu-
tore piu vicino Frederica
Epstain.“

„Il gatto miagola. Ti amo.“
„Sotto la panca la capra
canta, sotto la panca la
capra crepa.“

...

Vložil jsem do modlitební knížky 300 korun
a nenápadně odcházím z kostela s falešnými
doklady.

Je 16:30 pátek 8., stojím na Hlavním nádraží
a snažím se v davu přebytečných lidí
rozpoznat své komplice. Už je vidím! Konečně
můžeme vyrazit za dalšími strastmi naší
dlouhé cesty. Po chvíli hledání nacházíme
kamelota s černými brýlemi, který nám
vydává noviny La Liberta, v nichž nalézáme
jízdenku do Jindřichova Hradce. Nasedáme do
vlaku a odjíždíme. Na nádraží v Hradci
netrpělivě očekáváme další informace. Zne-
nadání přijíždějí tři policejní auta. Příslušníci
nám zavazují oči a odvázejí nás do neznáma.

Neznámo je na cestě mezi Českým Rudolcem
a Matějovcem, v krajině nám velmi neznámé.
Vydáváme se do Matějovce, kde jsme se
setkali se zbytkem naší familie. Přisaháme
věrnost Donovi Rockymu a on nás zasvěcuje
do naší komplikované situace: jelikož v zemi
vládne prohibice, bude pro nás velice výhodné

začít vyrábět a prodávat alkohol. Musíme
tedy sehnat recept a ingredience. Opatrnost
je nezbytná, neboť policie je nám v patách
a výhodnost prodeje alkoholu láká i konku-
renční familii. Rozdělení do tří skupin se
vyzbrojení revolvéry vydáváme do chladné
noci. Dlouhé pochodování tmou se střídá s pl-
něním náročných úkolů. Například kopeme
hrob mrtvému kamarádovi na kopci
příznačně zvaném „Kamenný vrch“ nebo
puškou odstřelujeme nežádoucího svědka. Po
získání všech indicií se s celou naší familií
potkáváme ve Slavonicích. Slunce už nám
praží do zad, my si ho však nemůžeme užít,
neboť vyrážíme do rozsáhlých podzemních
chodeb pro poslední nutné ingredience. Po
jejich získání konečně vyrábíme alkohol.
Suvařeným alkoholem nenápadně utíkáme
z podzemí ven, za zády slyšíme hlasy nic
netušící pomalejší druhé familie. Chytáme
taxi a odjíždíme do našeho tajného rodin-
ného sídla v Cizkrajově.

Když jsme se probudíme, jsou už čtyři hodiny
odpoledne. Po výživném obědě neleníme
ajdeme pracovat. Odvážíme sklo a likvi-
dujeme nežádoucí křoviny. Večer nastává
bujaré veselí při pravé sicilské hostině. Dále
se promítají filmy z předchozích Výsadek
a probíhají minipřednáškodiskuze o roverin-
gu. Příjemně naladění uléháme do svých
spacáků a posloucháme krásnou pohádku.
Avšak do našich srdcí se vkrádá neblahá
předtucha...

...

„Rychle vstávejte! Vyčmuchali nás poldové! Zdrháme!“. Vybíháme směrem do lesů. Cesta k úniku lemována jest odrazkami. Snažíme se být tiší a rychle se ztrácíme pronásledovatelům v mlze. Dobíháme k řece a kus pod jezem nasedáme řádně instruováni o metodice útěku po vodě do kánoí. Plujeme tmou a hustou mlhou. Právě kvůli ní se nevyplatí svítit na cestu. Viditelnost bez světla je nulová a se světlem ještě menší. Nežřídkakdy dochází k nečekanému kolmému nárazu do břehu či do větvi. Největším oříškem jsou sjezdy jezů. Na nich se naštěstí nikdo necvaknul, a tak dojeli všichni, až na Pipinovu loď, kterážto je potopena nečekaným a zrádným křovím, relativně suší. Nejnáročnější částí plavby se jeví poslední (třetí) jez, na kterém musíme sedíc v lodi ručkovat po nataženém laně a nakonec vylézt na most po provazovém žebříku. Nasedáme do aut a odjíždíme spát. Ráno jedeme na mši, potom uklízíme, balíme si a odjíždíme.

- Frederica Epstain a Vito Scaletta
(alias Klubko a Pipin, Keya) -

Výsadek 2010: pohled druhý

Jak jsme se domluvili, tak jsme se také sešli. Na Hlavním nádraží v počtu šesti lidí s již vyzvednutými falešnými doklady. Tam jsme

zanedlouho našli kurýra, který nám předal jízdenku na vlak a noviny na čtení.

Na výstupní stanici jsme se potkali se zbytkem rodiny a čekali, co bude dál. Po chvíli nás odchytila policie, rozdělila do čtveřic a odvezla neznámo kam. Zůstali jsme napospas temné noci. Podle informací a staré mapy jsme se měli dostat na určené místo. Nevěděli jsme, kterým směrem se vydat, a tak jsme zvolili ten špatný. Nicméně v nejbližší vesnici jsme se obrátili a po necelé hodině se shledali s naší rodinou. Obtisknutím svého palce na papír jsme započali hledání informací pro výrobu toho nejlepšího alkoholu. Protože nám ale chtěla překazit plány konkurenční rodina, museli jsme si obstarat zbraň. Poté jsme se rozdělili do tří skupin, přičemž každá hledala jiné informace. Již znovu ve čtyřech jsme se vydali k první indicii, která nám měla ulehčit výrobu alkoholu.

Po rychlé chůzi jasnou větrnou nocí jsme se dostali k rybníku. Nedaleko břehu svítila světla, která určovala místo ingredience, potřebné k výrobě alkoholu. Skořice. Jeden z nás tedy nasedl do děravého nafukovacího člunu a s jedním, narychlo vyrobeným pádlem vyplul vstříc rozbouřenému rybníku. Po dlouhé, mokré a namáhavé plavbě, kterou značně stěžoval silný vítr, přirazil ke břehu. V kapse skořici, v botách vodu, na břehu již přemožení nepřátelé. Hurá k dalšímu úkolu!

Po půlnoci jsme s radostí dorazili na vrchol určeného kopce. Úsměv nás ale přešel, když jsme ani po dvou hodinách a s pár dobrými radami nemohli kamennou pyramidu najít. Potěšilo nás ale, že jsme znovu mohli porazit své pronásledovatele, kteří se nám s obtížemi drželi v patách. S použitím GPS a trochou štěstí jsme svého kamaráda konečně našli. Bohužel v černém pytli ve společnosti krumpáče a lopaty. Se slzami v očích jsme ho řádně pohřbili a jako odměnu získali cukr a plechovku k výrobě alkoholu.

Náš poslední úkol. Nervy drásající neobvyklé Člověče, nezlob se, po ranním mrznutí a silné spolupráci pokořené. Konečně jsme se dozvěděli co dál.

Vyčerpaní a unavení jsme se tedy dobelhali za zbytkem své rodiny do Slavonického podzemí, kde jsme s nadějí očekávali dokončení naší honby za alkoholem. Stačilo jen prolézt úzkými kamennými chodbami, najít poslední tři věci a mohlo se začít vařit. Pod vedením nejzkušenějších kuchařů z nás se to povedlo. Nejlepší alkoholický nápoj, jaký jsme kdy pili!

A konečně zasloužený, dlouho očekávaný odpočinek až do brzkých odpoledních hodin. Oběd, trocha práce a už jsme se mohli dle svého výběru vrhnout na velmi zajímavé a poučné přednášky.

Po přednáškách jsme se odebrali do spacáků a doufali, že se pěkně vyspíme, i když někteří měli už jisté pochybnosti. Za několik hodin jsme byli vzbuzeni do mrazivé noci, ve spěchu jsme se oblékli, popadly baterky a vyběhli z domu.

Chvilí jsme běželi nocí. Podotýkám, že někteří z nás byli vyčerpaní už v této chvíli. Záhy jsme zjistili, k čemu nám budou dobré baterky. Po

odrazkách jsme se vydali vstříct svému osudu do lesa. Cesta byla docela nenáročná, až na odrazky, které nebyly moc vidět. Když jsme se konečně vymotali z lesa, v dálce se nám ukázala řeka.

Řeka burácela a když jsme se k ní přiblížili a zjistili, že pojedeme na kanoích, nebylo nám zrovna do smíchu. Po chvíli byli už všichni na řece. Chvilí jsme si svítili, chvilí ne. V mlze nebylo nic vidět tak ani tak. Sjeli jsme pár splavů, téměř všichni se namočili a byli pekelně ztuhlí. Nakonec jsme se přiblížili k největšímu jezu, za kterým řeku křižoval most. Bylo nám řečeno, že máme sjíždět dolů jednotlivě a dole pod jezem máme připnout kanoi na lano a sami vylézt po provazovém žebříku na most. Ve skutečnosti to nebylo tak jednoduché. Naše ztuhlé nohy a unavené ruce nebyly to pravé na lezení po provazovém žebříku. Nakonec se to podařilo všem zdatným zdolat a nahoře se dostat do vyhřátého auta, kterým jsme byly dovezeni zpět do domu, kde jsme dospali.

Ráno mohli jet zájemci do kostela a pro všechny byla nachystána snídaně. V této chvíli se začali všichni pomalu, ale jistě rozjíždět do svých domovů.

- Jestřáb, Scarabeus -

Další fotky najdete na:

<http://jdem.cz/h2345> (Hroch)

Střediskový turnaj 2010

Na místo konání jsme s oddílem dorazili poměrně brzy, a tak jsme si stihli před začátkem turnaje ještě popovídat a zahrát si nějaké hry. Postupně přicházely další oddíly.

Když byli na místě všichni, rozdělili jsme se na 14 skupin a přiblížila se první hra „Člověče nezlob se!“. Ve skupině jsme se rozdělili na nejmladší, prostřední a nejstarší a označili se podle věku barevnými kříži z lepenky na zádech. Potom hra začala. Házeli jsme v domčku kostkou a poté běhali půlkolečka. Skupinky se chytaly podle křížů, co měly nalepené na zádech (modří chytal modré, žlutí chytal žluté a červení červené). Po třech kolech hra skončila.

Za půl hodiny nám vedoucí našich skupinek vysvětlili druhou hru. Vymysleli jsme si ve skupince nejpoužívanější písmenka a každý si jedno nalepil na mikinu. Pak se všichni seřadili po skupinách do řady. Vybralo se téma a na to téma jsme ze svých písmen vytvářeli slova. Mohli jsme se i kombinovat s jinými skupinami. Kol bylo asi deset (na témata jídlo, jméno, anglické slovo, slovo související se skautingem a další). Při každém slově, které nám bylo uznáno, jsme nahoře, kam jsme běhali, dostali nějaký znak (čtverec, spirála, křížek aj.). Na konci hry jsme si všechny znaky sečetli a následovala krátká pauza.

Ve třetí hře jsme si ve skupinkách utvořili dvojice. Ve dvojici byl kůň a jezdec. Kůň doběhl s jezdcem na zádech k čáře, jezdec potom doběhl k vedoucímu a dostal tam otázku. Když věděl, tak se jezdec i kůň vrátili do skupiny a vyjela další dvojice, ale když nevěděl, tak se běžel za koněm zeptat, jak je to správně. A když nevěděl ani kůň, šli se zeptat své skupinky.

Po konci třetí hry nastala opět pauza, aby mohli vedoucí spočítat body a zjistit, které týmy byly nejlepší.

Vyhlášení bylo za chvíli. Dozvěděli jsme se, kdo se umístil na prvních třech místech, která byla řádně odměněna. Ale i ti, co se neumísťovali, dostali odměnu.

Celá výprava byla super a myslím, že se najde hodně lidí stejného názoru.

- Štěpnička, Kunratice -

Jak se ti líbil střediskový sraz?

„Na srazu se mi líbila moje skupinka č. 4 s Georgem a hra „Člověče nezlob se“. Ale vadilo mi, že se opakovala 3x. ☺“

(Funík)

„Mně se líbila hra s otázkama „Nech to koňovi“.“

(Meki)

„No, mně se líbily třeba ty písmenka, jo, že jsme třeba k jedný tý holce přišli a měli jsme mít kategorii jméno postavy a tak jsme udělali ze sebe jméno Pú a ta paní - teda ta holka - byla strašně šťastná, protože měla ráda tu pohádku.“

(Justýn)

„Helou, maj nejm is Tomas and hm... ou kej... and... and... supr.“

(Tomáš)

Další fotky najdete na:

<http://jdem.cz/h2zf5> (Statečná srdce)

<http://jdem.cz/h2zg3> (Modrý klíč)

<http://jdem.cz/h2zh4> (Vojta, ČŠ)

<http://jdem.cz/h2zj6> (Bobíšek, ČŠ)

Filmová noc

Filmová noc s kurzem vaření je další povědená akce Blanického rovingu. Na Rover-ském KudyKamu jsme si zkoušeli navrhnout různé akce, které bychom si mohli uspořádat sami, a tři body zněly i filmová noc, kurz vaření a diskusní večer.

Pod vedením Fíka z Havranů se sestavila skupinka čtyř lidí (Dejv a Pif z Havranů a Pipi ze Statečných srdcí), kteří si pak vzali organizaci na sebe. Tedy zas tolik toho nebylo. Jednou jsme se sešli, abychom dali dohromady program a harmonogram a připravili pozvánku ještě před Výsádkem. Poté už stačilo komunikovat jen elektronicky. Vytvořili jsme hlasování o filmech, web s ukázkami filmů a nebohou Blanickou roverskou konferenci zasypali hromadou mailů. ☺

V den konání stačilo už jen sestavit rozpočet a nakoupit. Což tedy byla asi nejtěžší část, neboť bylo velmi těžké odhadnout, kolik lidí přijde. Na Facebooku bylo lidí přihlášeno 19 a v hlasování se vyjádřilo 23, takže jsme to

odhadli na 15. V reálu přišlo dokonce o jednoho více.

Akce neměla být pouze filmovou nocí, neboť cílem bylo též, abychom se jako roveři lépe navzájem poznali. V tomhle směru jsme to mohli zvládnout i lépe, neboť diskusní večer trochu vyšuměl. Alespoň jsme trochu využili prostor mezi filmama a po nich, tedy asi ve tři ráno... ☺

Promítání začalo Počátkem, pokračovalo filmem Čtyři sluhové a čtyři mušketýři (což jsme se nakonec shodli, že nebylo zrovna vhodné pokračování - mnoho lidí se také z promítárny raději zdejchlo) a končili jsme Zombielandem.

- Pif, Havrani -

Web k vidění na blanik.info/rr/fn/ spolu s hlasováním i odkazem na FB event, kde jsou výsledky.

Pipi, Fík a Pif

Polibek múzy

Praha (vpe) - Skautští umělci měli dostaveníčko. Celá hromada z nich se sešla v podvečer pátku 3. prosince na Právnické fakultě UK a navzájem se inspirovala v rámci Festivalu roverské umělecké soutěže Polibek Múzy.

Na Festivalu se sešlo mnoho lidí z celé republiky. Předně se sem sjeli umělci, kteří přispěli svým fotografickým, literárním, filmovým či jiným výtvarným dílem v rámci Soutěže Polibku múzy, která je vyhlašována každoročně a je otevřena všem tvůrcům, ať už se cítí na amatéry či profíky. Letošním tématem byly Ztráty a Nálezy. Každý, kdo se Festivalu zúčastnil, si také mohl všechna díla nejen prohlédnout, ale i je hodnotit. Ale nebyl to pouze a jen hlas lidu, kdo díla hodnotil - své řekla i odborná porota, která nejlepší díla odměnila.

Krom děl se každý mohl účastnit i workshopů, kterých byla celá řada. Namátkou šlo o StreetArt, literárno, překlady, divadlo, hudební jamování, improvizaci či výrobu náušnic, které se ujaly Jána a Anča z Blaníku. Do toho všeho člověk mohl zajít vyměnit nějaký starý krám za nějaký jiný skvělý starý krám do stánku Ztrát a Nálezů, vyfotit se na staré půdě pracně mnou dělané, přečíst si téměř všechny stripy Poníka a Mončičáka, kteří Polibek letos propagovali či se občerstvit v Krčmě. Na konci celého večera porota vyhlásila výherce v jednotlivých soutěžích a ti si přebrali ceny. Ač žádná z nich krom poděkování za práci pro tým neputovala do našeho střediska, je na místě poděkovat

Zuzce a Báře, že naše středisko v soutěži reprezentovaly. Polibek Múzy své další téma sice zatím nevyhlásil, ale možnost účastnit se soutěže pro všechny kreativce tu bude jistě opět.

Polibek Múzy ale není pouze o Festivalu a o Soutěži. V průběhu roku pořádá i tzv. Kulturnistiku, což jsou túry za pražskou kulturou. Informace o chystaných společných návštěvách zajímavých výstav, divadelních představení a dalších performací naleznete na webu Polibku Múzy. Tam najdete i webovou galerii, která obsahuje jak díla, která soutěžila v posledních ročnících Soutěže PM, ale i díla nesoutěžní, připravená ke komentování a „lajkování“.

Polibek Múzy je hrdou součástí Mikulášského víkendu, tzv. Miquiku. Krom PM je součástí i Seminář, kde přednášejí zajímaví lidé z veřejného života, letos na téma „Fenomény dnešní doby a my“. Posluchači si mohli poslechnout takové kapacity jako je Erik Tabery či Jiřina Šiklová a témata jako Konspirační programy, Alkoholismus, Zážitky a my, Dobrovolná skromnost, Proměna medií v dnešní době, Jak se učí v Himalaji či Co s námi provedl Facebook a další sociální sítě. Oblíbená byla i Přestávka na oběd. Další součástí je i Komponovaný večer jakožto alternativa k Festivalu poskytující zábavu na jevišti; Taneční večer či Filmová neděle.

Středisko Blaník nemá s Polibkem, respektive celým víkendem, společného málo. Nejen, že se ho mnozí z nás účastní jako soutěžící či návštěvníci, ale i někteří z nás na něm pracují či pracovali.

Nutno poznamenat, jak již říkal Marek celý nadšený z Erika Taberyho na střediskovce, že je velká škoda, že se na Miquik sjíždí lidé z celé republiky, ale my, pražáci, takové akce nevyužijeme a sejdem se v počtu nepříliš vysokém.

Více zde: www.polibekmuzy.cz

- Vojta, Černý šíp -

Postavme školu v Africe

6. – 8. října na Betlémském náměstí

Byly jsme letos prý jediný africký stánek ze střediska, a proto podávám pár fakt a pár obrázků o průběhu tradiční sbírky u nás.

Naše oddíly (Modrý klíč a Černý šíp) pořádaly sbírku už dvakrát v minulosti na Jungmannově náměstí. Letos jsme kvůli volební kampani posunuli stánek na Staré Město před Betlémskou kapli. Dovedete si představit, že to není zdaleka tak strategicky výhodné...

Teda těsně před sbírkou si říkám, jaký magor zařídil stánek na Betlémském náměstí, když tam nepáchne ani noha. První den ho stavíme s Kádou, Evou a Vojtou. Dílo dokonáno, vítr se do něho sem tam opře, Eva vybírá, já stojím s kasičkou před stánkem, Vojta s Kádou hlídají zevnitř. Tu přijede pán s kolečkem a stánek nestánek, začne nám opravovat dlažbu. (Aha.)

Kolem deváté hodiny se Betlémské náměstí zaplňuje. Před Betlémskou kaplí se shromažďují studenti právě slavící imatrikulace. Jsou chudí a ochotou přispívat na africké školy neoplývají. Jeden se osmělil a poprosil nás, jestli si u nás smí nechat baťoh. Zábava začíná, až když studenti zmizí do kaple a začne se šourat ne jeden opozdilec. Projde kolem nás, aniž by registroval úpěnlivé „Dobrý den, pomozte nám postavit...“. Pak se jeho tempo sníží, rozhlédne se, zastaví, vrací se k nám a táže se: „Nevíte, kudy se jde do Betlémské kaple?“ A do dvou minut další.

Betlémské náměstí je vůbec důležité informační centrum. Pro studenty, cizince a někdy i našince africký stánek jakoby z nebe spadl. Karlův most? Staroměstské náměstí? Václavské náměstí? Postupně se sjednocuje i naše navigace a v pátek ráno si už všechny pamatujeme, že Karlův most je „rovně a doprava.“

Z hlediska vybírání do kasiček akce nabývá zásadnějšího významu až odpoledne. To se začínají scházet skautky, skauti, světlušky nebo vlčata. Ono je to totiž tak: Světlušky a vlčata s kasičkami jako magnet přitahují kolemjdoucí a penízky se jim sypou jedna radost. Skautky a skauti (když předtím vyrobili plakáty a pobrali spoustu informací o sbírce), přidají ještě odvahu, srandu, jednu naučenou anglickou frázi a hlavně spoustu času i mimo schůzky a tedy vyberou s přehledem největší obnos. U RS je to různé; někteří chodí se skautkami, někteří chvíli vybírají a chvíli si povídají u stánku. Mají nejspíš pocit, že už jim lidi dávají méně než kdysi. A vedoucí akorát mrznou ve stánku a koukají, jestli se neděje něco zlého. Oni totiž vedoucí jsou úplně největší stydlivky a je jim velice trapné ždímat z lidí peníze. Ale před skautkami to zastírají a říkají, že tam všechno řídí, kontrolují a hlídají.

V největší špičce kolem 16. hodiny je v provozu sedm kasiček najednou a na Betlémském náměstí nenajdeme chodce, který by nebyl aspoň dvakrát zkasírován. Zapojují se oba oddíly a jedno odpoledne nám přišli pomoci i Havrani.

Krátce po akci se mi do bytu nastěhovaly tuny peněz. Deset kasiček v Káděně zeleném baťohu vážilo asi 18 kg. A když jsme to společně s pracovníky obecního úřadu spočítali, bylo to 30 711 Kč, 59.20 Eur a 20 USD.

- Alža, Modrý klíč -

...co proběhlo ve středisku dále?

Protěžácký ples

Betlémské světlo

Teorie tří kroků – krok 1

V listopadu jsem se zase snažil posunout své zdravotné zkušenosti o kousek dál a na čtyři dny se stal účastníkem ZÁŽITKOVÉHO zdravotnického kurzu [ZDrSEM](#) – Vodák. Mnozí z vás již znáte *skripta* od této „značky“, neb se rozdávala na Řemřichu a pravděpodobně budou i na Ventu.

Co je ale hlavní. V těchto skriptech se dočtete o teorii tří kroků, které jsou univerzálním návodem pro správnou zdravotnickou pomoc v jakékoli situaci.

Já je teď díky kurzu umím, i když mě o půlnoci vzbudí (teda pokud bych náhodou spal ☺) a rád bych, aby je kolem mě umělo co nejvíce lidí (ano – pokud budou všichni kolem mne umět první pomoc, jsem v bezpečí). Rozhodl jsem se proto v tomto čísle Blaníku zahájit miniseriál – jak jinak než prvním krokem. Nejdříve si pro přehlednost stručně popíšeme všechny tři, a potom se podrobněji rozepíší o kroku č. 1.

Jdeme na to!

Tři kroky

1. ROZHLÉDNI SE!

Jdi krokem, *nevběhni* do nebezpečí.

2. REAGUJ!

Zavolej 155 a jednej.

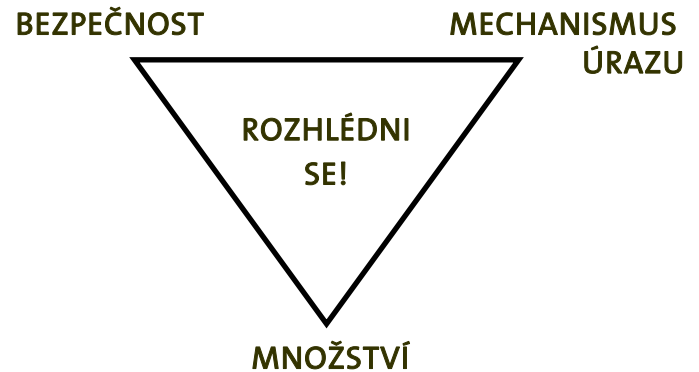
3. ROZMÝŠLEJ!

Umožni záchranářům přístup a neustále kontroluj dýchání.

1. ROZHLÉDNI SE!

Tento krok, stejně jako ty ostatní, si představ jako trojúhelník (viz. obrázek). V každém jeho vrcholu je jedna z důležitých zásad, které jedna bez druhé nefungují.

BEZPEČNOST všech - tedy **MOJE**, přihlížejících a postižených (zachraňovaných)

Nemůže se situace znovu opakovat?

Neuniká stále plyn, je již vypnutá elektřina atd.?

Nestane se stejný úraz i mně?

Když půjdu blízko k padlému elektrickému vedení, když se budu snažit toho psa chytit atd.?

Nehrozí nebezpečí i pro další lidi?

Nespadne ještě další sníh ze střechy, nepojede na ten jez další vodák atd.?

Shrnutí

Jdi krokem, *nevběhni* do nebezpečí! Před vstupem do „záchrany“ se rozhlédni a zkontroluj – nehrozí tobě nebo i dalším lidem nějaké nebezpečí? Proto nás také rodiče celé dětství učili: „Před vstupem do silnice se rozhlédni!“

KREV = RIZIKO – používej ochranné rukavice, resuscitační roušku

Mrtvý nikomu nepomůžeš!

MECHANISMUS ÚRAZU (co se asi mohlo stát) – navede k možnému poranění

Je nutné se po místě rozhlédnout a pokusit se nalézt příčinu, z níž je pak snazší usuzovat, co se stalo.

Co se stalo, pokud je zraněný pod stromem a vedle leží polámaný žebřík, pokud leží opodál poničené kolo, pokud spadl z výšky svých ramen nebo v rychlosti 40km/h atd.? (poranění páteře...)

Shrnutí

Pozor na jasné nárazy (úraz hlavy, náraz ve více než 40km/h, „napíchnutí se“ či zlomenina – trupu, žeber či stehen, pád z dvojnásobné výšky těla) = možnost poranění páteře. Tedy nehýbat, pokud nezbytně nemusím.

Nečekej se zavoláním, až bude hůř!

MNOŽSTVÍ záchránců, zraněných, materiálu a dostupné pomoci

Kolik je pacientů?

U požárů, v zakouřených prostorách, u autonehod, leteckých katastrof atd.

Vidíš všechny pacienty?

Není někdo zhroucen v koutě atd.?

Co a koho mám k dispozici?

Jsem tu sám, je někde v okolí nějaký člověk, kterého mohu poprosit o pomoc, kolik je na místě aut/lékárniček/ atd.?

Vyzvi přihlížející (čumily) k akci!

Nehýbej se zraněnými, pokud nejde o život!

Podmínky kroku 1 pro autonehody:

!! Zajisti místo dopravní nehody !!

- Zastav mimo nebezpečí.
(Havárie se může opakovat).
- Použij reflexní vestu.
(Nejlépe v ní už vystupuj z auta.)
- Umísti trojúhelník minimálně 100 kroků před nehodou.
- Pohybliví zranění, svědkové a čumilové musí stát mimo nebezpečnou oblast.
- Vypni zapalování, vytáhni a uschovej klíčky, zabrzdí ruční brzdou.
(To vše dělej, pokud to půjde, ze zadního sedadla prostředkem vozu, aby ti do obličeje nevyletěl airbag a aby za tebou zraněný neotáčel hlavu.)
- Nevypouštěj zraněného, pokud dýchá.
- Pohyby hlavou omez na minimum!
- Pokud zraněný, který má na hlavě přilbu, mluví, nech mu přilbu na hlavě.
- Je-li nutné sejmutí přilby, jeden člověk přidržuje bradu, druhý snímá přilbu.

- Hroch -

Příště si probereme:

Nečekej na zavolání, až bude hůř.

Krok 2 – REAGUJ!

Volej 155!

Kde se to stalo? Co se stalo? Jaký je stav pacienta?

Nezavěšuj první!!

112 je obecná krizová linka, zdržení pro zdravotníky.

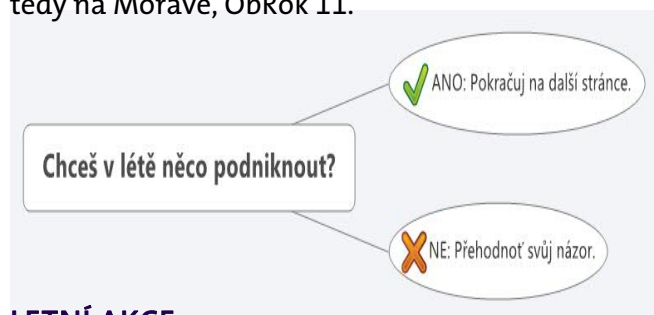
A další materiál:

Jak se pro nás laiky mění pravidla resuscitace?

Okénko pro rovering

BLANICKÉ AKCE

Někteří z vás možná po očku sledují, jiní se snad i účastní slibně se vyvíjející situaci kolem blanického roverstva. Po zářijovém zamyšlení „Kudy kam?“ přišel v říjnu již tradiční „Výsadek“, tentokrát oděn do hávu mafie. Krádeže obrazů, falšování peněz nebo i vaření alkoholu naši roveři a rangers zvládli skvěle. Tou dobou už pilně pracoval týmek „Filmové noci s kurzem vaření“, Fík a Pif z Havranů a Pipi ze Statečných srdcí. V listopadu, v sobotu po střediskovém srazu se sešlo asi 20 odvážných, upekli si domácí brambůrky, ukuchtili vajíčkovou pomazánku a celou noc plnou filmů stylově odstartovali „Počátkem“. Poslední akcí v loňském roce bylo „Vánoční pečení“ připravení Pipinem a Fíkem z Key a Zúzou z Modrého klíče. Tato akce snad kvůli předvánočnímu shonu nebyla zas tak úspěšná. Do prázdnin se můžeme jistě těšit na nějaké sněhové radovánky, pomoc na hradě nebo třeba největší roverské setkání v Čechách, letos tedy na Moravě, ObRok 11.

LETNÍ AKCE

Expedice a puťáky

- o termín: léto je ideální doba
- o věk: neomezen
- o weby inspirace: <http://sikmina.blanik.info/?tag=expedice>; <http://www.hiawatha.cz/kronika.php?repid=106>; <http://www.hiawatha.cz/kronika.php?repid=104>
- o Vyražte v létě se svou roverskou partičkou do hor. Do českých, rumunských, italských... Nebo na kolo po jižních Čechách.

RT Hradiště

- o termín: přelom července a srpna
- o věk: 14-16 let
- o web: hradiste.skauting.cz
- o Rádcovský tábor Hradiště je pro všechny rádce - začínající, budoucí i jsoucí, kteří

právě chodí do 8. nebo 9. třídy ZŠ. Už dlouhou dobu jezdíme na 10-ti denní letní tábor do Jižních Čech, kde nám jde o to, aby účastníci odjížděli plní dojmů, plní zážitků, nabytí novými dovednostmi, aby věděli že rádcování je radostí a ne strastí, aby měli kámoše po celé ČR, aby byli i trochu unavení, ale aby si řekli: Stálo to za to!

Svatoplukovy pruty

- o termín: 19. - 28. 8. 2011 (podzimní setkání 4. - 6. 11. 2011)
- o věk: 16-24 let
- o web: pruty.skauting.cz
- o Roverský lesní kurz zaměřený na podporu rozvoje a činnosti roverských kmenů a družin je určen pro tři až šestičlenné skupiny roverů a rangers z již existujících či teprve vznikajících kmenů a obzvláště pro ty, kteří se aktivně podílejí na vedení kmene.

Fonticulus

- o termín: 19. - 27. 8. 2011
- o věk: holky 15 - 17 let; kluci 16 - 18 let
- o web: fonticulus.skauting.cz/
- o Kurz je určen začínajícím roverům a rangers, které láká rovering a nevědí, jak na to. Fonticulus (lat. pramínek) je příležitostí načerpat inspiraci a navázat nová přátelství.

Fonticulus Maděra

- o termín: 18. - 27. 8. 2010
- o věk: holky 15 - 16 let; kluci 15 - 17 let
- o web: madera.skauting.cz
- o Lesní kurz pro rovery a rangers, kteří jsou aktivní u svých skautských oddílů a hledají inspiraci pro oddílovou i roverskou činnost.

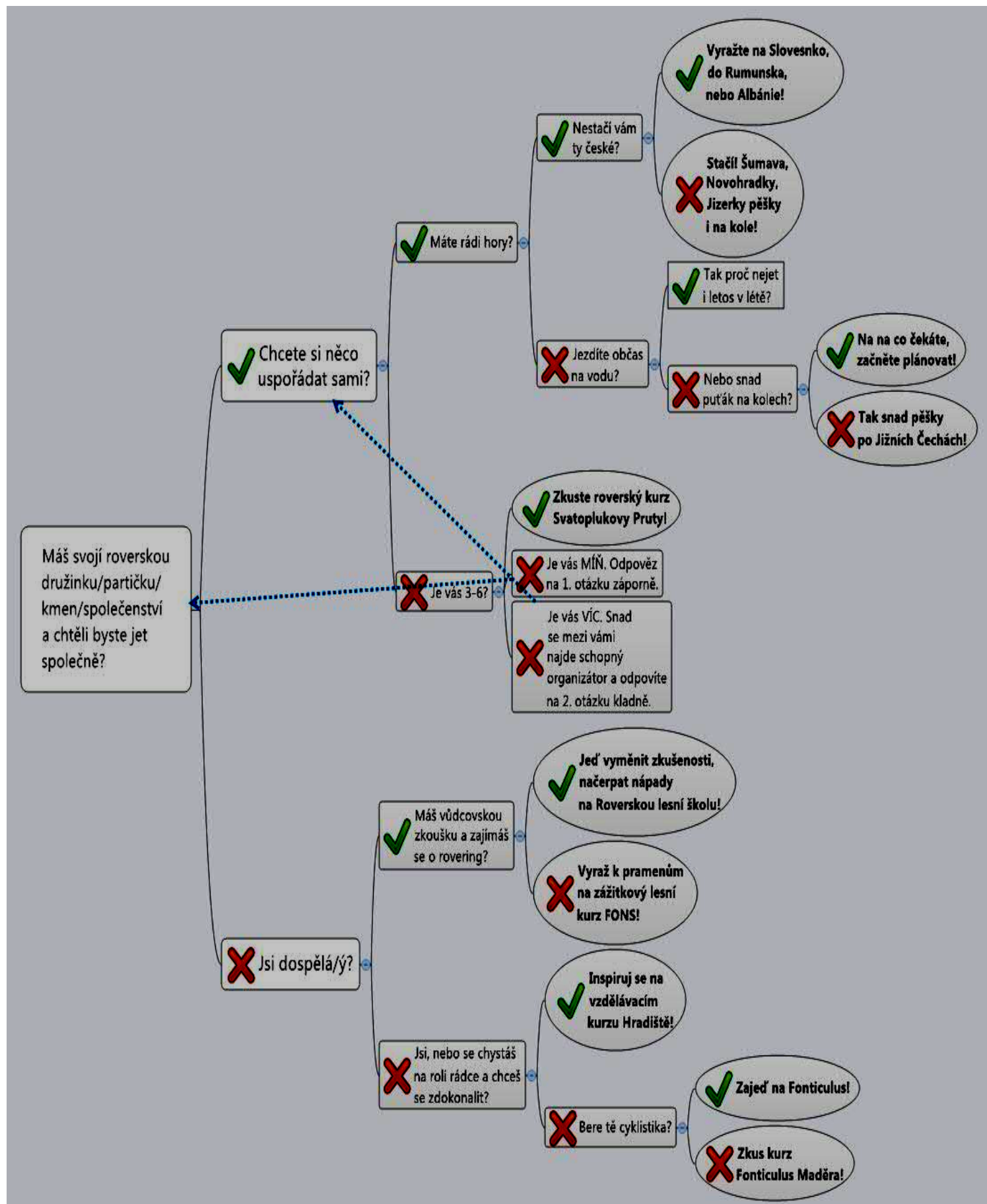
Fons Benišky

- o termín: 19. - 28. 8. 2010
- o věk: 17 - 27 let
- o web: fons.skauting.cz/benisky
- o FONS Benišky je zážitkový lesní kurz se zaměřením na sebepoznání, sebevzdělávání, hledání životních cest a rovering v souvislostech dnešního světa.

Roverská lesní škola

- o termíny: 27. - 29. 5. 2011; 16. - 25. 9. 2011; leden 2012
- o věk: od 20ti let
- o web: rls.skauting.cz
- o Roverská lesní škola je určena především vůdkyním a vůdcům roverských kmenů a dalším lidem aktivním ve vedení roverů a roverek. Nabízí nejen místo pro vzdělávání současných a budoucích tahounů roveringu v ČR, ale i k výměně zkušeností i názorů na budoucí směřování roverského hnutí.

Nemůžeš se rozhodnout kam vyrazit? Tady je nápověda!

Okénko výchovného zpravodaje

Víme proč?

Chceš získat nové zkušenosti? Chceš se podělit o své zážitky? Nevíš přesně, kudy kam v tvém oddíle? Máš chuť se dozvědět, jak to jde/nejde i v jiných oddílech? Máš chuť poznat vedoucí ostatních oddílů? Pokud jsi alespoň jednou odpověděla ano ... tak pojď na nějaký kurz!

Těmito slovy jsem zakončila prezentaci o různých vzdělávacích akcích, která byla promítnuta na střediskové radě v listopadu. Možná se někomu může zdát, že to jsou jen takové obyčejné fráze, kterými se lákají skauti na kurz, ale předně bych chtěla podotknout, že nejsou. ☺ Ano, nemusí být oddíl, který by měl nějaký problém, a proto by byli jeho vedoucí celí nadšení do nějakého kurzu, kde se právě dozví, jak by to mohlo fungovat lépe, což tohle bývá jedna z příčin, proč nějaký/á vedoucí vyhledává kurz. Pokud ovšem takový problém nemáte, jsou další skutečnosti, které stojí za to zhodnotit a díky nim se vydat na nějaký vzdělávací kurz.

Mám dojem, že člověk, který je skautem/skautkou by se měl snažit být stále lepší a lepší – tím nemyslím dělat neustále nějaké převratné věci, ale jednoduše (pouze) „neusnout na vavřínech“. Nikdy si totiž nemůžeme být zcela jistí, zda to, co děláme (a teď myslím v oddílech) je úplně správně. Ano, většinou děláme věci správně, ale zamysleli jsme se někdy nad tím, zda to není pouze fáze, která je JEN přijatelná? Zda to nejde dělat lépe? Zda nemůžeme skrze

oddílový program předat dětem víc, než je očividné? Zda není potřeba vědět o tom, kam se dnešní Junák ubírá a co nového může dnes do oddílů přinést? Co je dnes pro děti podstatné? Čím zaujmout, aby byl skauting i dnes populární?

Další dobrou vlastností skautů vždy bývalo otevřít se druhým – podělit o to, co umím já a předat to někomu dalšímu. Stejně tak to platí i v oblasti vědění, postřehů a zkušeností, co se vedení a kolektivu dětí i vedoucích týče. Stejně tak dokáží být otevření i instruktoři na vzdělávacích kurzech v Junáku. Jsou to skauti/skautky, kteří prošli tím, čím procházíme i my, jsou to lidé, kteří „neusínají na vavřínech“, ale snaží se stále přinášet novým čekatelům a vůdcům něco nového, i když máme třeba pocit, že jsme toho na kurzech zažili už mnoho a nic dalšího být nemůže. Díky tomu, že každý jsme jiný a pocházíme z jiného skautského prostředí, můžeme nekonečně čerpat.

A pokud máte pocit, že čekatelský kurz byl pro vás tím nejlepším a víc už nepotřebujete – tak neváhejte a zkuste o pár let později i vůdcovský kurz, a pokud máte pocit, že vůdcovský kurz byl pro vás tím konečným – tak neváhejte a zkuste nějakou lesní školu... Skautský život je založen na tom, že je stále kam postupovat (žlutý šátek a slib → skautský šátek a slib → roverský věk ...) a stejně tak je možnost stoupat i ve vedení. ☺ Přeji vám tu správnou cestu při výběru nějakého kurzu!

- Žlůvka, výchovná zpravodajka -
(evazluva@volny.cz)

Aktuální vzdělávací kurzy

Čekatelské kurzy

SELKA (lesní)
selka.webnode.cz

ŘEMŘICH
www.blanik.info/remrich/2011

POKROK
www.pokrok.info/kurz

SURSUM (lesní, křesťanský)
sursum.webnode.cz

ROZRAZIL (lesní)
clkrozrazil.skauting.cz

CORDA (lesní)
www.corda.cz

NETOPÝR (lesní)
netopyr.premyslaorace.cz

Vůdcovské kurzy

VENTUS
ventus.skauting.cz

GEMINI (lesní)
gewiki.cz

QUO VADIS (lesní)
qouvadis.skauting.cz

OIKOS
oikos.skauting.cz

URSUS (lesní)
ursus.skauting.cz

FALCONERI (lesní)
www.vmls.cz/?page_id=5

STŘÍBRNÁ ŘEKA (lesní)
kurzy.stribrnareka.cz

KUDYKAM (lesní)
kudykam.skauting.cz

Lesní školy

JIHOČESKÁ LESNÍ ŠKOLA
téma: Trvalá udržitelnost a rozvoj oddílů a středisek
www.jcls.skauting.cz

SELEŠKA
možnost: OČK Zdravověda
seleska.skauting.cz/index.php

Blanická konference

Komunikace v dnešní době je děs. A to i přes to, že „komunikovat“ je tak snadné! Proč? Jak prosté, Watson, jsme přehlcní informacemi, zprávami a žádostmi.

Tímto skromným článkem bych proto rád pomohl zefektivnit komunikaci blanickou – tedy alespoň jednu její důležitou část, totiž emailové konfederování.

FAKTA O BLANICKÉ KONFERENCI

Počet členů: 133

Počet zpráv za poslední rok: přes 162
(když se jakž takž odečtou hlavní prázdniny, je to průměrně jeden mail za dva dny)
- užitečných: málo;
- nevyžádaných: moc
(liší se jedinec od jedince)

JAK OMEZIT?

Není to nic složitěho! Než e-mail středisku pošlete, zamyslete se, zda:

1. ho opravdu potřebují všichni členové střediska,
2. není možné ho poslat přímo a konkrétně některým lidem (využij adresář!; navíc přesné adresování je účinnější),
3. nelze využít jiných (a často účinnějších) metod: Facebook, chat, telefon, střediskovka...!,
4. je opravdu v mailu všechno, zda je tam opravdu všechno správně, a zda opravdu vím, co posílám,
5. jsem přiložil přílohu, kterou jsem slíbil.

To úplně stačí.

CO TO PRO MNE ZNAMENÁ?

Znamená to pro tebe méně pošty v e-mailu a vědomí, že když už něco přijde, je to vážně důležité či podnětné. Znamená to pro tebe ušetření času a lepší orientaci. A pokud jsi ten, kdo maily posílá, znamená to pro tebe větší zamyšlení než kliknu na „Odeslat“.

NASTAVENÍ

Teď trochu obecněji ke konferenci. Pokud chcete přidat něčí mail do konference, jděte na střediskovém webu na Adresář, dole je na to speciální pole, stačí vyplnit. Chcete-li svůj email odhlásit, pošlete mail na adresu, která je uvedena v každém střediskovém emailu v patičce (stejně jako celý návod). Máte-li problém, pište na vojtapetr@skaut.org.

Ač se tak netváříme, konfera je postavená na Google Groups, tj. umožňuje velkou škálu nastavení. To ocení především (a možná pouze) uživatelé, kteří se můžou pyšnit @gmail.com na konci svého mailu.☺ Na adrese správy skupin (do Googlu dejte Google Groups) si můžete nastavit spousty věcí - třeba četnost, se kterou chcete e-maily dostávat. Existuje možnost, že vám bude chodit třeba výpis jednou týdně se vším, co prošlo konferou – je to fajn, ale nedoporučuji to aktivnímu vedení, občas skrz konferu projde nějaká ta pozvánka na čtvrtetní mucheche a vy byste zmínku o ní dostali až po...

ZÁVĚREM

Pokud cokoli ohledně konference nefunguje, klidně mi ve dne v noci pište e-mail (těžko odhadnout, kdy budu spíš psát).

Pravděpodobně v brzké době vznikne i speciální konference pro krčáky, ale teď si ještě pohrávám s tím, jak to všechno provést.

- Vojta, mediální zpravodaj -

Klubovny v Krči

Prosba všem oddílům – kdokoliv zjistí nějaký problém (zvláště kolem vody) volejte to Markovi nebo Jerrymu. Hlavně je důležité zavírat záchod, kde se topí, aby NEZAMRZLA voda a nepopraskaly trubky.

Dataprojektor

Střediskový dataprojektor bude mít od ledna do dubna na starosti Madla – Minitu odjíždí do Belgie.

Kontakty na Madlu:

rozhlasek@seznam.cz, mobil: 732 204 860

Řemřich má nevlastního bratříčka, je tady Ventus!

Náš střediskový čekatelský kurz Řemřich roste, sílí a už mu táhne na šestý rok. A tak je jen dobře, že se narodil jeho bratříček - Ventus. Je to sice nevlastní bratříček, pořádaný ORJ Praha 4, ale i tak nese znaky společné rodiny jako např. podobný rukopis přípravy nebo částečné sdílení členů pořádajících týmů.

Ti, co absolvují Řemřich, mají díky Ventu možnost udělat snadněji další krok ve vůdcovském vzdělávání. Mimo oficiálního papíru ale Ventus také nabízí možnost načerpání nových sil a motivace pro další vedení v oddílech.

Letos na jaře proběhne Řemřich i Ventus v podobnou dobu. Bude to klást značné nároky na oba pořadatelské týmy.

Musím konstatovat, že narození Ventu stojí nemálo sil. Na rozdíl od Řemřichu se v týmu navzájem teprve poznáváme. Nevíme, co od sebe navzájem čekat, jaké jsou silné a slabé stránky každého z nás. Ale jedno je jisté, z přípravných schůzek je cítit nadšení. A to je

to správné podhoubí, ze kterého může Ventus vyrůst ve kvalitní vůdcovský kurz.

Tak mu to moc přejme a podporujme ho. On nám to Ventus, doufám, jednou vrátí prostřednictvím kvalitních vedoucích, kteří dobře povedou naše oddíly.

- Rocky -

Registrace 2011

Zpravodajem pro registraci byl na prosincové střediskovce zvolen Čenda

Kontakt:

janmanek@seznam.cz.

Deadline odevzdání registrace ve SkautISu je 15. ledna, deadline odevzdání peněz únorová střediskovka (budto hotově, nebo na účet). Veškeré další pokyny byly zaslány na blanickou mailovou konferenci.

Svojsíkův závod 2011

Důležité kontakty a termíny:

www.skaut.cz/svojsikac

(webové stránky celého závodu)

svojsikac@skaut.cz

(e-mail pro komunikaci s ústředním štábem závodu)

www.skaut.cz/program

- sekce Materiály ke stažení

(publikace „Od Exzodu ke Svojsíkáčci“ v el. podobě)

konání základních kol

1. ledna - 15. května 2011

základní kolo pro Blaník

14. - 15. května 2011

konání krajských kol

15. května - 19. června 2011

termín celostátního kola

konec září 2011

Časopis 7. skautského střediska Blaník

71. číslo

leden 2011

E-mail	casopis@blanik.info
Web	www.casopis.blanik.info
Šéfredaktorka	Julie (Statečná srdce)
Redakce	Členové střediska Blaník
Foto na titulní straně	Ája (Modrý klíč)

Díky všem, kteří se podíleli na vzniku tohoto čísla článkem nebo poskytnutím fotek!

Šéfredaktorka si vyhrazuje právo na úpravu příspěvků.

